

Чрезъ твоя синъ ще дойде онова,
което е за всички ви мечта ...

(Мълчание)

(Изпѣва пѣтелъ — и виденията изчезватъ)

(Настава мълчание)

(Чува се продължение отъ проповѣдта на свещеника)
(Гласътъ се носи задавено, като презъ сълзи:)

— ... Спомнете си: великитѣ поклади
празднуваме ... Но който отъ насъ иска
наистина да пости и живѣй
въ миръ и любовъ — той трѣба да прости
на всѣкиго, това що го засѣга:
въ забвение враждата да остави.
Подайте си, единъ на другъ ржка
и братски се сближете отъ сърдце ...
Помнете, че чрезъ прошка могатъ само
гърдитѣ ни да дишатъ по-свободно;
че хора сме — и често ний грешимъ,
че длѣжни сме на грѣшний да простимъ ...

(Настава мълчание)

(Чува се последня пѣсенъ и трепета на звънчето за
отпускъ. А на изхода се показватъ богомолци съ вощеници
въ ржце).

(Въ здрача, озаренъ отъ вощеници, се назѣркватъ
хора, които се прегръщатъ, цѣлуватъ по чела; и най-по-
диръ спира всѣки единъ предъ свещеника, който е заста-
налъ на камъкъ и като благославя всѣкиго, подава да му
цѣлуне ржка.

Простилитѣ се слизатъ по разни пѣтеки и се губятъ
съ пламналитѣ вощеници въ нощта.)
